

המציאות עולה

"רצח ללא מניע", סרטת של נילי טל על פרשת הרצח של אסף שטיינמן, מגולל בעדינות ובדיוק עלילתה סבוכה, מחרידה ורבת פיתולים עם סוף ידוע מראש. סוריאליסטי, מוזנע ונוחץ

"לא אהבתי את העיניים שלו. היו לו עיניים של בוסית. אני מסתכל לאנשים קודם כל בעיניים, ומרגע שראיתי את אסף שנאתי אותו". רעי חורב, באוקים, וקנקן, סיגריה ועברית מרוקצעת מסביר לחוקירי את מה שרצתה לדעת מרינה שלמה, את מה שאנשים רוצים תמיד לדעת - למה. למה, בלילה אחד ברצמבר 1996, קרעו שלושה בני טובים את הצורה לבן טובים אחד, והשאירו אותו מת בחורשה, מטר ליד הכית. פרשת הרצח של אסף שטיינמן עוררה בארץ את מה שהתקשרת אוהבת לכנות "סערה". של הבי.בי.סי היינו נהנים ממנה כיצירת אמנות ופטריוט את הסיפור עצמו כמשוה שלא יכול להתרחש במציאות. זוהי בריוק הסיבה שסרטת במרויך, בשקט, את סיפורם של כל הנגזעים ברב, רדף ראויות, סרטי ירידא משפחתיים, שחוזרים משפחתיים וצילומי אמת מהחקירת. מה

טלוויזיה

66 העיר 12.6.2003 י"ב סיוון תשס"ג

"רצח ללא מניע". הדבר האמיתי

עלם המקסים שהיה אסף - שור ומגנן עם אחיו הקטן ומפתח פרפרים לשת על כך ידו, רדך בני משפחתו שמתו חרוב עליהם את עולמם ואי שנו של חורב שהסגירה אותו אחרי שניסה לרצחו גם אותה, ועד הרוצח חים עצמם - הרויטים, אינטליגנטים, צעירים ואשמים. השערוייה מהעיתון הפכת פתאום לסיפור אמיתי, מרתק וקורע לב. מהעלילה הראשית - רצח ללא מניע, משרתה בלי קצה חוט, אשה המלשינה על בעלה שנים אחד כך, משפט הדישעה - צומחות תת עלילות, כל אחת ודי טוויסט המקבירי שלה. אחת עוסקת בסיפורם של האחים לסרי, שהיו החשודים העיקריים בפרשה וטורטרו במשך שנים על ידי המשטרה. טל בראו לנו צילומים מחקריותיהם הממושכות והמופרכות שכללו מגדת עתירות שתוליה, עלבונות והתעללויות. תת עלילה אחרת מגוללת את סיפורת של סנדרין, אשתו של חורב, שהתאהבה בנער יפה שטען מרי פעם שהוא מלאך המוות, הרתה לו, נישאה לו, גילתה את סודו הנורא, חטפה ממנו מכות ואיומים, ולבסוף שלחה אותו למאסר עולם. עלילה נר ספת מאתרת את סתכולם של השוטרים שניסו לפצח את התעלומה ברא שיתה. "זה הרצח היחיד שקיע לי את הנשמה, והיו לי איזה שלושים" מספר החוקר, "שברו לו את הנפנים, אני לא יודע להסביר את זה". אחר כך הוא גם מודה שהיה בטוח שרצח כל כך אלים יכול היה להתבצע רק על ידי ערבים.

התחקיר המצויין חושף גם כמה אנקריות סוריאליסטיות: אחת היא עדותו של אלון גרבוז, מנהל סינמטק תל אביב, שבו עבדו חורב וליהי גלזמן, שהפכו נאהבים יום אחרי הרצח. "הוא היה אהוד מאוד", מספר גרבוז, "הוציין במיחור כסבלנות וריוק". סוריאליסטית עוד יותר היא העובדה שאחותו של האחים לסרי, שתמכה בהם במשך כל שנות הסבל וההשפלות, היתה במשך כל השנים הספרית של אמו של חורב, זו שהיי תת מקשיכה לכל סיפוריה על בנה ורצחיו. ואם כל זה לא מספיק, מווד קת הסיים של הסרט היא שיר שאת מילותיו כתב אסף עצמו. "ש לי רדך להישאר צעיר, יש לי רדך שאתה לא מכיר". עובו את הבי.בי.סי, זה הרב האמיתי. לא לפספס.

שרון בני"עוד